Szálinger Balázs

Tanösvényszerű évek

Folynak, folynak a tanösvényszerű
Évek.
A káprázatos légköri
Képződmények hetét péntekre mindig,
Végül mindig felülírja a péntek.

A szőnyegemen szőke kisfiú;
Alig egyéves, máris szörnyűségbe
Kevertem.
A fajtakosár legesleg
Gyümölcse itt ül, és utánoz engem.

Alattunk, az Üllői úton árad
A folyton nyersanyag.
Cinkegolyónkra
Idén már nem jött semmi sem.
Te jöttél,
Kisfiam, és nagyon akartalak.

Játsszuk azt, hogy véletlenül sodródtunk
Túlöltözötten a táplálkozási
Láncba.
De mondd, ha mégse lenne Isten,
Jobb lenne attól?
És mit magyarázna?

Tudjuk, mi jön, csak nem tudjuk, milyen
Lesz az arca –
Néhány évmilliónyi
Emberszünet csapódik az Üllői
Úton vég nélkül áradó anyagra;

Ne rémülj meg, ne félj, mert nincs mitől:
Mindent elrendezek.
Te hinni
Fogsz.
És én megtanítalak a legszebb
Nyelvre, amin imádkozni lehet.